

virken med Danmarks øvrige Arbejdere for derigennem at skaffe de bedst mulige Vilkaar for hele den arbejdende Befolkning i Danmark og dermed for det fælles Hjem, som det danske Samfund skal være. Jeg vil haabe, at den Fædrelandskærlighed, som de andre Partier praler med, at de i særlig Grad er i Besiddelse af, vil være af en saadan Beskaffenhed, at de vil være med til at skaffe Virksomhed og Hjem til de flest mulige her i Landet, saaledes at de unge ikke skal jages ud over Landets Grænse. Lad os blive fri for Indforskrivning af fremmed Arbejdskraft, saa længe danske Arbejdere forgæves søger Arbejde.

Henningsen: Blandt de mange Poster paa Undervisningsministeriets Budget er der tre, jeg gerne vil omtale. Paa Finanslovforslagets Side 355 under Post 11 er der opført et Beløb paa 548 000 Kr. som Tilskud til de private Børneskoler paa Landet i Henhold til Lov af 22. December 1919. Naar den Finanslov, vi nu har til Behandling, er vedtaget, er der til disse Skoler bevilget to Aars Tilskud, som ikke er kommet til Udbetaling. Jeg vil derfor meget anbefale det af dansk Friskoleforening til Ministeriet indsendte Andragende, i hvilket der andrages om, at Halvdelen af det Beløb, der blev bevilget paa sidste Aars Finanslov, maa blive udbetalt som et à conto Beløb allerede nu, og at der fremdeles hvert Aars 1. Oktober maa blive udbetalt et à conto Beløb. Naar Friskolernes økonomiske Stilling i det sidste Aar har været saa overordentlig vanskelig, skyldes det i særlig Grad den overmaade langsomme Udbetaling af Statstilskuddet.

Da Rigsdagen i Fjor Efteraar vedtog, at disse Skoler skulde have deres Tilskud forhøjet fra 1. Oktober 1919, var der sikkert ikke mange, som anede, at denne Forhøjelse først vilde komme til at virke i sin Helhed i Juni 1921. Naar det er blevet Tilfældet, er det, fordi det Tilskud, som blev udbetalt i Foraaret i Juni Maaned, var beregnet for Kalenderaaret 1919, det vil sige, at da blev Beregningerne foretaget for de 3 Kvartalers Vedkommende efter Tilskudsreglerne i Loven af 1908, og kun det ene Kvartal, Oktober Kvartal, blev beregnet efter de nye Tilskudsregler i Loven af 22. December. Det er derfor let forstaaeligt, at disse Skoler i økonomisk Henseende er blevet umaadelig vanskeligt stillet. Det omtalte Andragende gaar altsaa ikke ud paa at faa et forøget Tilskud, men kun paa, at man faar Tilskuddet udbetalt noget hurtigere. Jeg vil meget henstille til den

højtærede Undervisningsminister, at der bliver taget Hensyn til det Andragende, som er indsendt fra dansk Friskoleforening angaaende dette Spørgsmaal.

Det andet Punkt, jeg ønsker at omtale, er de tilsvarende Skoler i Købstæderne. Paa Finansloven er de opførte med et Beløb paa 218 000 Kr. Det er ikke Beløbets Størrelse, jeg har noget imod; det er et Beløb af en tilsvarende Størrelse som det, der er opført for Friskolerne, de private Skoler paa Landet, og det er beregnet efter de samme Regler. Men der er den Forskel mellem disse to Sæt Skoler, at Friskolerne paa Landet faar deres Tilskud i Henhold til en særlig Lov, hvorimod de tilsvarende Skoler i Købstæderne ikke har nogen lovhjemlet Ret til Tilskud. I det Lovforslag, som i Fjor Efteraar blev forelagt af den daværende Undervisningsminister, Hr. Keiser-Nielsen, var Skolerne i Købstæderne medtagne, men de blev stemt ud ved anden Behandling, fordi de ikke var medtagne i det Forlig, der blev sluttet i Lønningsudvalget efter Lærerlønningslovens anden Behandling. Det er altsaa i Øjeblikket ikke just et økonomisk Spørgsmaal, det drejer sig om for disse Skoler, men det vil have Betydning for deres Fremtid, om deres Forhold var ordnet ved særlig Lov. Jeg vil derfor angaaende dette Spørgsmaal henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han søger foranlediget, at den Ulighed, som i Øjeblikket er til Stede mellem ensartede Skoler paa Landet og i Byerne, maa blive ophævet. Om det sker ved en Tilføjelse til Loven af 22. December 1919 eller ved en særlig Tilskudslov for de private Skoler i Købstæderne, er et underordnet Spørgsmaal; det afgørende er, at disse to Skoler, som er ensartede, og som i økonomisk Henseende har været behandlede ens, ogsaa bliver stillet lige overfor Loven.

Det tredie Spørgsmaal, jeg gerne vilde omtale, er Understøttelseskasserne. Tilskuddet til Understøttelseskasserne er opført paa Finansloven med et Beløb paa 15 000 Kr. Det er et Beløb, der absolut bør forhøjes. Lærerne og Lærerinderne ved de private Skoler faar ingen Pension. De har derfor oprettet en Understøttelseskasse, hvortil de indbetaler et aarligt Tilskud i Henhold til en af Ministeren approberet Skala. Og for øvrigt har de selvfølgelig Lov til at indbetale til denne Understøttelseskasse, hvad de kan undvære til det Formaal. Det var saa Lærernes Forudsætning — og jeg tror, jeg tør sige, med Rette —, at Staten vilde yde et Tilskud af samme Størrelse som det, Lærerne indbetalte efter